

ПРО НЕДОРОГИЙ ШАНС НА ПОРЯТУНОК

Загальновідомо, що найбільше втрат від пожеж зазнає житловий сектор. На жаль, здебільшого ремонт десятиріччями не заглядає в оселі самотніх людей, пенсіонерів, малозабезпечених, багатодітних сімей, інвалідів... Соціальна служба допомогти всім, хто потребує підтримки, не готова. Не поспішають підставити плече й керівники підприємств та організацій, котрим їхні учораšní працівники віддали все своє свідоме життя, здоров'я. У розпачі й місцеві органи влади, оскільки капітальних ремонтів, заміни електропроводки, ремонту печей потребують десятки й десятки тисяч будинків.

«Червоний півень» погостював позаторік у майже 50 000 споруд житлового сектора. Найбільше пожеж із загибеллю людей, згідно зі статистичними даними УкрНДІПБ МНС України, стається у грудні – січні. Причини очевидні – необережне поводження з вогнем, сильні морози, порушення правил користування пічним опаленням, електронагрівальними приладами, перевантаження електропроводки. У 2010 році під час пожеж за ці два місяці загинули відповідно 514 та 427 громадян. Переважно це сільські пенсіонери. Так, село сьогодні – здебільшого люди старшого віку, які не мають ні здоров'я, ні коштів, аби привести будинок у належний протипожежний стан. І тому наражаються на постійну небезпеку. Сподіватися на оперативну допомогу місцевих пожежних команд доводиться далеко не завжди, оскільки радіус виїзду переважно надто далекі від нормативних. Як і дороги. Де ж вихід, який дав би громадянину недорогий, але надійний шанс на порятунок.

Під час урочистостей з нагоди 50-річчя Добровільного пожежного товариства України я розмовляв на цю тему із секретарем Республіканської

ради Білоруського пожежного товариства Федором Сагановичем. Досвідчений доброволець повідомив, що у них в країні уже кілька років активно проводять роботу щодо встановлення у житловому секторі автономних димових пожежних сповіщувачів. А почалося все з двосторонньої угоди між МНС Білорусі та Департаментом розвитку й співробітництва Міністерства закордонних справ Швейцарії, відповідно до якої в оселях літніх, самотніх людей та багатодітних сімей Борисівського району встановили автономні димові пожежні сповіщувачі. Потім цей досвід сябри поширили на інші райони республіки. Приміром, у житлових будинках, передусім соціально незахищених родин, Брестської області було встановлено 232 000 цих приладів.

Аргумент такий – у розвинених європейських країнах майже 90% житлових будинків обладнано автономними пожежними сповіщувачами, що дало змогу вдвічі скоротити кількість жертв на пожежах, зрозуміло, – й виїздів пожежно-рятувальних підрозділів. Ось кілька прикладів із тих, якими переповнені відповідні білоруські сайти.

Великою трагедією могли закінчитися дитячі пустощі з вогнем у м. Речиці Гомельської області. Мати наказала дітям-дошкільнятам навести лад у своїй кімнаті, а сама залишилася в залі дивитися телевізор. Невдовзі й вони прийшли дивитися телевізор. Через кілька хвилин жінка почула сигнал пожежного сповіщувача. Коли вбігла до кімнати, то побачила охоплену вогнем і густим димом дитячу шафу. Жінка вчасно зателефонувала в службу «101», чим змогла врятувати ще й багатодітну сім'ю, яка мешкала поверхом вище. А пожежники ще довго відкашлювалися від їдконого диму.

Автономний пожежний сповіщувач врятував життя двом дітям 2007 та 2008 років народження із села Ілії Вілейського району, які отруїлися чадним газом. Причина трагедії – порушення правил експлуатації печі. Мати дівчаток перекрила засувкою димохід і пішла на вулицю. Почувши тривожний сигнал автономного пожежного сповіщувача, мерщій повернулася додому і знайшла дітей на дивані непритомними. На свіжому повітрі малечу вдалося повернути до життя. Тепер жінка повсякчас дякує рятувальни-

кам, котрі під час перевірки житлового сектора встановили у неї в оселі «рятувальника на батарейках».

У квітні минулого року сталася пожежа в селі Березівці. Вночі внаслідок необережного поводження з вогнем господаря під час куріння загорівся на кухні диван. Автономний пожежний сповіщувач пронизливим сигналом розбудив дружину, і вона залила диван, що тлів, водою. Завдяки встановленню в коридорі сповіщувачу врятовано сім'ю з чотирьох осіб.

Оцінивши ефект зниження кількості пожеж і жертв від вогню завдяки автономним виявникам диму, з січня 2004 року в будівельні норми Республіки Білорусь уведено положення про обов'язкове облаштування споруджуваного житла автономними пожежними сповіщувачами.

А що ж ми? Поки що мусимо поклатися на власні сили. Вітчизняний ринок пропонує достатній спектр цих виробів – від стаціонарних, що кріплять шурупами до стійкої основи (стелі, стіни, інших конструкцій), до універсальних сувенірів-талісманів «Антошка» у вигляді привабливого чоловічка. «Він оберігає господарів та оселю від диму й вогню, бо є нащадком відомого класичного автономного пожежного сповіщувача СПД-3.4», – зазначає головний конструктор підприємства «Артон» Володимир Баканов. Тому не пожалійте 65-100 гривень на «електронного рятувальника», понад річну роботу якого забезпечує батарейка. А коли настане час поміняти елемент живлення, скажімо, батарейка підсіла, то сповіщувач про це нагадає. Отож класичному вислову: «Попереджений – означає врятований» якнайповніше відповідає функціональне призначення цього маленького автономного виявника диму в приміщенні.

**Володимир
ГОРОДЕЦЬКИЙ
Фото Сергія
РАЗБЕЙКОВА**